

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-145
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 16 september 2019
Ingediend door : Consument
Tegen : Coöperatie Univé Zuid-Nederland U.A., gevestigd te Sliedrecht,
verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 14 februari 2020
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Consumenten heeft in 2011 en 2014 schade gemeld bij Verzekeraar. In september 2018 heeft Consument contact opgenomen omdat hij tot herstel wilde overgaan. Verzekeraar heeft een beroep op verjaring gedaan. Dat beroep heeft de Commissie gehonoreerd. De vordering is afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie van Consument op het verweer.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft op 30 juni 2011 een brandschade aan de berging in zijn gehad en dit vervolgens gemeld bij Verzekeraar. De schade is vastgesteld op € 9.400,-. Daarvan is € 3.200,- uitgekeerd aan Consument, het meerdere zou worden uitgekeerd na ontvangst van de nota's van reparatie. Deze nota's heeft Consument ondanks herhaald rappel niet bij Verzekeraar ingediend.
- 2.2 Consument heeft op 27 december 2014 een stormschade aan zijn kas en kantoor gehad en deze vervolgens gemeld bij Verzekeraar.

De schade is vastgesteld op in totaal € 7.883,-. Daarnaast is € 1.456,90 aan Consument uitgekeerd aan opruimingskosten. Het restant minus eigen risico zou worden uitgekeerd na ontvangst van de herstelnota. Consument heeft ook deze nota's niet bij Verzekeraar ingediend.

- 2.3 Consument heeft in september 2018 contact opgenomen met Verzekeraar om tot herstel van de berging, kas en kantoor over te gaan. Verzekeraar heeft daarop aangegeven dat de schadevorderingen verjaard zijn, uitkering geweigerd en uit coulance een bedrag van € 6.000,- aangeboden.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert onder meer een bedrag van € 14.083,- aan schadevergoeding.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft aangegeven dat de beschadigde objecten tegen elkaar aan liggen in zijn tuin. Toen de stormschade in 2014 plaatsvond was voor Consument duidelijk dat hij niet zou overgaan tot herstel van de berging in zijn tuin. Destijds heeft Verzekeraar aangegeven dat een combinatieherstel van alle objecten tot de mogelijkheden behoorde. Begin 2015 heeft Verzekeraar via e-mail laten weten dat het schadebedrag zou kunnen worden aangewend voor vervanging of nieuwbouw.

In die berichten is nooit een voorbehoud gemaakt voor wat betreft de mogelijke verjaring van de vorderingen. Samengevat heeft Consument Verzekeraar de volgende verwijten gemaakt:

- In de correspondentie met Consument heeft Verzekeraar op geen enkel moment verwezen naar de mogelijkheid dat de schadevordering zou verjaren;
- De schadedossiers zijn eenzijdig gesloten door Verzekeraar ruim binnen de door Verzekeraar zelf gestelde termijn van 15 maanden. Zij heeft zodoende in strijd gehandeld met haar eigen voorwaarden en ten onrechte geïmpliceerd dat er geen recht meer zou bestaan op vergoeding van de geleden schade;
- Alle correspondentie heeft via e-mail plaatsgevonden, waarbij een te groot gevaar heeft bestaan dat deze e-mails niet zouden aankomen of in de spam e-mailbox terecht zouden komen;
- In het voorstel dat Verzekeraar uit coulance gedaan heeft om € 6.000,- aan Consument te vergoeden, is dat bedrag tot stand gekomen vanuit de afweging dat normaliter 40% van de geleden schade door Verzekeraar vooruit wordt betaald.

Verweer van Verzekeraar

- 3.3 Verzekeraar heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

- 4.1 De Commissie merkt op dat de vordering gedragen wordt door de stelling dat Verzekeraar had moeten informeren dat de vorderingen tot schadevergoeding zouden verjaren. De overige verwijten kunnen op zichzelf of samen genomen niet tot een toewijzing van de vordering leiden.
- 4.2 Artikel 7:942 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. De Commissie merkt op dat dit betekent dat Consument ermee bekend moest zijn dat zijn vordering op Verzekeraar opeisbaar was.
- 4.3 Consument heeft gesteld dat de schade uit 2011 en uit 2014 moet worden gezien als één groot schadevoorval. Op grond van die redenering heeft Consument de volledige schadebedragen gevorderd van Verzekeraar. De Commissie laat in het midden of de beide voorvallen daadwerkelijk zodanig verbonden zijn, maar zal daarvan in het vervolg van haar oordeel uitgaan.
- 4.4 Consument heeft gesteld dat de gehele vordering pas opeisbaar zou zijn na het officiële akkoord dat de schade uit 2014 gedekt was van Verzekeraar, dat volgde in september 2015. Om die reden zou Consument in september 2018 binnen de verjaringstermijn zijn gehele vordering hebben opgeëist. De Commissie volgt die stelling niet. De Commissie van oordeel dat de verzekeringsuitkering opeisbaar is zodra het verzekerde risico zich voordeed. Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 20 mei 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:4087, overweging 5.4. Zie ook Groene Serie, Bijzondere overeenkomsten, art. 7:942 BW, aantekening 2.
- 4.5 Dit leidt tot de conclusie dat de vorderingen uit zowel 2011 als 2014 (ruim) verjaard zijn. Anders dan Consument heeft gesteld, bestaat er geen juridische verplichting voor Verzekeraar om haar verzekerden te informeren over of te waarschuwen voor een mogelijke verjaring van hun vordering. Dat de termijn door Verzekeraar is verlengd, of dat Consument door gedragingen van Verzekeraar erop mocht vertrouwen dat van verruiming van de verjaringstermijn sprake was, is niet uit het dossier gebleken.

- 4.6 Dat Verzekeraar daarbij dossiers eerder gesloten heeft dan zij op grond van haar eigen voorwaarden mocht doen, maakt dit oordeel niet anders. Ook het onfortuinlijke gegeven dat e-mail van Verzekeraar Consument niet altijd op de juiste wijze heeft bereikt, doet aan het oordeel niet af. Consument wist immers dat hij Verzekeraar kon aanspreken, maar heeft daarmee te lang gewacht.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.